

De taal van de weg

(Of: “De taal van het CJIB”)

Valt hij bij u ook wel eens op de mat? Zo’n envelop met die ietwat onbestemde paars/roze kleur en de letters CJIB? Sinds ik een aantal jaren geleden op deze plaats een analyse over het ‘nieuwe rijden’ gegeven heb houd ik me daar zelf redelijk goed aan. Door de basisregels van het nieuwe rijden te volgen (anticiperen en rust) heb ik inmiddels voor kapitalen aan brandstof bespaard en was ik ineens minder populair bij het CJIB, ik ontving van hen in ieder geval veel minder ‘fan mail’.

In dezelfde periode zijn de wegbeheerders ook aan de slag gegaan. Het uiterlijk van veel wegen is opgeknapt, mooie strakke lijnen, een groen geschilderde middenberm en een prettig ogende asfalt laag. Echt wegen die uitnodigen tot ontspannen rijden. Met die mooie groene streep tussen 2 witte lijnen oogt zelfs een tweebaansweg als een autosnelweg, de vangrail in de middenberm denk je er voor het gemak wel even bij.

Wat is nu de consequentie van deze opfrissing van ons wegennet? Ik heb het een tijdje geleden aan den lijve mogen ervaren.

Terugkomend van een bezoek aan een vriend dacht ik, kom laat ik eens een andere route nemen, wisselende indrukken zijn goed voor een mens, daar blijf je flexibel bij. Dus voor deze terugweg gekozen voor een route die ik normaal vermeid omdat ik een hekel heb om op klinkerwegen te rijden.

Tot mijn verrassing waren voortvarende wegbeheerders druk bezig geweest, mooie rechte lijnen en strak asfalt. Het ‘nieuwe rijden’ aandachtig tufte ik op mijn gemak en genietend van de mooie omgeving over de bosrijke laan.

Plotseling stapte de Heilige Hermandad de straat op en gaf een stopteken. Of ik me realiseerde dat ik te hard gereden had? Me van geen kwaad bewust zijnde schudde ik in vertwijfeling mijn hoofd, hoe hard reed ik dan? Wel ik bleek rond de 60 gereden te hebben terwijl 50 toegestaan was en de reden dat hij hier stond was dat de buurt geklaagd had dat na de wegverbetering het voor kinderen levensgevaarlijk geworden was en of de politie daar niet iets aan kon doen? Mijn uitleg dat juist door de aanpassing van de weg ik waarschijnlijk ongewild iets te hard gereden had kon deze agent wel begrijpen, maar als handhaver was hij onverbiddelijk, te hard was te hard, verzachtende omstandigheden vond hij niet van toepassing! Zijn, en later die van het CJIB, taal was eenduidig: “Gij zult betalen”!

Na al deze jaren grijpt dit mij nog steeds emotioneel aan, te goeder trouw probeer ik me aan de maximum snelheid te houden en word ik door de weg verleid om juist harder te rijden, wat een idioterie.

Wonend in het oosten van het land, jawel ‘over de IJssel’, rijd ik met grote regelmaat over de A1. Mijn ‘nieuwe rijden’ trouw blijvend stel ik mijn cruise control altijd in ergens tussen de 100 en 110 km/h. Het motortje zoemt dan lekker, ik hoef niet steeds af te remmen en weer heftig op te trekken om op de maximum snelheid te blijven. Dit geeft rust en veel sneller wordt de rit er toch niet van want regelmatig moet ik toch diep in de ankers omdat alles plotseling stopt.

Is het u trouwens opgevallen hoe idioot veel verschillende maximum snelheden deze weg kent? Van Amsterdam tot de Duitse grens wisselen we wel een 10-tal keer tussen 70, 90, 100, 120 en 130 km/h. Ik wordt er helemaal gek van. Dan is een eenmalige instelling van de cruise control rond de 100km/h wel zo handig, wordt je ook niet afgeleid bij het bellen en alleen bij wegwerkzaamheden schakel ik terug, die wegwerkers willen ook graag rustig kunnen werken.

Toch ontvang ik nog steeds van die die rare CJIB brieven, hebben ze weer geconstateerd dat ik te hard gereden heb, wel 104km/h daar waar 100km/h toegestaan is en ik mag nog blij zijn ook, want door de snelheidscorrectie met 3km/h heb ik maar 1 km/h te hard gereden.

Vroeger dacht ik dat deze sancties opgelegd werden om de verkeersveiligheid te verbeteren, maar inmiddels weet ik wel beter, automobilisten zijn een “cash cow” voor het CJIB.

Ik heb er de gegevens van Justitie op na gezocht, 47% van alle snelheidsovertredingen buiten de bebouwde kom is 1,2 of 3 km/h te hard (na aftrek van de meetfout).

Met mijn technische achtergrond weet ik dat metingen altijd een afwijking hebben en als we een foutmarge van 5% tolereren (wat voor een technisch ontwerp heel normaal is) zijn dit wel heel aparte getallen.

Het CJIB hanteert een veel stringenter taal dan die de wegbeheerders in de wegen aanbrengen, geen wonder dat we als mens hierdoor geëmotioneerd raken als er weer zo’n brief op de mat valt!

Jan W. Veltman

Reageren? jan.w.veltman@technology2success.nl

